

Nr 22.

Av herr Lundgren m. fl., angående intensifierad medicinsk undervisning och forskning rörande folksjukdomarna.

I infortrat yttrande över SOU 1948: 14 framhåller medicinska fakulteten i Lund bl. a. följande beträffande åtgärder till förbättring av det allmänna hälsotillståndet i riket:

»Fakulteten förmenar, att det (därvid) mindre ankommer på organisatoriska åtgärder än på fördjupad kunskap om och insikt i sjukdomarnas natur. I nuvarande tid spela fem stora sjukdomsgrupper dominerande roll för sjuklighet och arbetsoförmåga, nämligen reumatiska sjukdomar, sinnessjukdomar med sinnesslöhet, förkylningssjukdomar, blodtrycks- och blodkärlsjukdomar och svulstsjukdomar. Våra kunskaper om dessa sjukdomars orsak och vår förmåga att förebygga eller bota dem äro fortfarande bristfälliga. Om det allmännas investeringar i medicinsk forskning ökades med endast någon procent av den summa, som ett genomförande av det förslag, vilket framkommit i SOU 1948: 14, skulle kosta, skulle sådan åtgärd ha utsikt att leda till långt väsentligare förbättring av folkhälsan än i betänkan- det föreslagna organisatoriska åtgärder.»

De av medicinska fakulteten i Lund nämnda fem sjukdomsgrupperna kunna, om man därtill lägger tuberkulosen, i fråga om vilken vår kunskap om dess orsak och vår förmåga att förebygga är bättre men vår förmåga att bota fortfarande är mycket bristfällig, med hänsyn till av dem förorsakad sjuklighet och arbetsoförmåga med skäl kallas *folkhälsans farligaste fiender*.

Enbart *de reumatiska sjukdomarna* förorsaka (se SOU 1945: 41 och Edström: Uppsala Läkarför. Förh. 49: 303—358, 1944 samt 51: 337—346, 1946), att ca 245 000 svenska medborgare hava mer eller mindre nedsatt arbetsförmåga, varav dagligen 70 000—80 000 totalt arbetsförmögna. Därigenom gå årligen enbart under den i egentlig mening arbetsföra åldern mellan 15 och 67 år mellan 15 och 20 miljoner arbetsdagar förlorade. *Sinnessjukdomarna och sinnesslöheten* förorsaka, enligt uppskattning av nationalekonomen fil. lic. Sven Rydenfelt, att 70 000—80 000 svenska medborgare dagligen äro arbetsförmögna eller lida av väsentligt nedsatt arbetskraft, även om en del av dessa under uppsikt kunna sysselsättas i vissa slags enklare arbeten. Å anstalter vårdas dagligen sådana sjuka till ett antal av ca 46 000.

Intensifierad forskning och därav förbättrad hälso- och sjukvård kan förväntas avsevärt reducera dessa stora siffror.

Enligt Rydenfelt förloras årligen i vårt land genomsnittligt 7 å 8 miljoner arbetsdagar på grund av sjuklighet i s. k. banala infektioner, där dock bety-

dande variation i siffrorna synes föreligga. Bland dessa infektioner spela de vanliga förkylningssjukdomarna största rollen. Enligt nutida uppfattning ligger dessas betydelse för folkhälsan ej blott i det antal sjukdagar, som de direkt förorsaka, utan ha vi även att räkna med långdragna sviter och följsjukdomar. Frågan rörande eventuellt samband mellan sådana infektioner och senare uppkommen reumatisk feber eller ledgångsreumatism utgör exempelvis ett av den medicinska, särskilt den reumatologiska, forskningens för närvarande aktuella och betydelsefulla problem. Även profylaktiska frågor stå här i förgrunden, och utsikter till förbättrad profylax synas icke små.

Ett flertal hygieniska problem vänta här på sin lösning. Klarläggandet av det möjliga sambandet mellan tidigare infektionssjukdom, angripande blodkärlen, främst reumatisk feber och ledgångsreumatism, och senare uppträdande åderförkalkningsprocesser är även ett aktuellt problem.

Utrönandet av tumörernas orsak är ytterligare en av den medicinska vetenskapens trängande forskningsuppgifter. Antalet förlorade arbetsdagar i arbetsför ålder på grund av *svulstsjukdomar* är visserligen mindre än tidigare nämnda siffror, enligt Rydenfelt årligen ca $\frac{1}{2}$ milj., men dödstalet är högt. Årligen avlida enligt den offentliga statistiken i vårt land ca 10 000 individer i sådana sjukdomar. Strålbehandlingen, som vid kräfte och liknande åkommor har stor och i många fall avgörande betydelse, befinner sig i utveckling. Atomfysikens senaste landvinningar ha för radioterapien öppnat nya möjligheter. Den vetenskapliga forskningen har här vidsträckta arbetsfält.

Genom långvarig och konsekvent genomförd kamp mot *tuberkulosen* har denna, från att ha varit folkhälsans värsta gissel, blivit en folksjukdom, som alltmer kunnat begränsas. Dock nyupptäckas för närvarande (se Sv. nationalför:s kvartalsskr. h. 3, 1948) ca 14 000 fall årligen, därav 2 200 med smittosam tuberkulos. Antalet vid dispensärerna inregistrerade fall under kontroll för tuberkulos håller sig vid omkring 90 000 och antalet fall med smittosam sådan sjukdom i landet vid ca 9 000. Enligt Rydenfelt förloras årligen i vårt land omkring $7\frac{1}{2}$ miljoner arbetsdagar på grund av sjuklighet i tuberkulos. Antalet dödsfall per år ligger omkring 3 500, vilket visar, att det alltså icke finnes något radikalt botemedel mot denna sjukdom.

Under sista tiden ha tillkommit nya kemiska medel mot tuberkulos, som förefalla lovande men vilkas handhavande och rätta utnyttjande alltså stå på försöksstadiet. Samma sak gäller de ledgångsreumatiska sjukdomarna. Likaså ha de terapeutiska resurserna vid sinnessjukdomarna genom nyare metoder, elektrochockbehandling, insulinkurer, feberbehandling etc. ökat. Det är emellertid av stor vikt, att dessa terapeutiska framsteg kontrolleras och fullföljas av fortlöpande vetenskaplig forskning. Ej oväsentliga ekonomiska besparingar äro därigenom möjliga.

På grund av vårt svenska samhälles förhållandevis ringa personella och ekonomiska resurser synes det möta svårigheter att inom överskådlig tid i större utsträckning realisera det i SOU 1948: 14 framlagda förslaget. Desto

angelägnare synes det vara, att vissa mindre omfattande och mindre kostbara men dock för den fortsatta utvecklingen mot bättre och mer effektiviserad hälso- och sjukvård grundläggande och betydelsefulla åtgärder komma till stånd. Hit hör främst intensifierad medicinsk undervisning och forskning. Undervisning och forskning höra här organisatoriskt tillsammans, ty genom undervisningen lägges grunden till forskningen.

Lunds medicinska fakultets uppfattning, att man därvid främst bör tänka på de stora folksjukdomarnas problem såsom varande för samhället särskilt angelägna, torde delas av största delen av svenska folket. De humanitära och ekonomiska värden, som det här rör sig om, äro av den storleksordning, att det bör stämma envar till eftertanke.

Sett mot bakgrunden av befolkningsutvecklingen och den knapphet på arbetskraft, som kommer att bli rådande under de närmaste årtiondena, måste de miljonförluster av arbetsdagar, vilka förorsakas av dessa sjukdomar, te sig än mer betydelsefulla och nödvändiga att effektivt nedbringa. Det måste då vara ändamålsenligt att stärka och särskilt effektivt utnyttja de resurser, som redan finnas.

Övertygelsen om dessa samhällsproblems aktualitet är grundvalen till denna motion.

Intensifierad undervisning och forskning rörande dessa folksjukdomar synas från statsmakternas sida lättast och bäst understödjas genom att vid samtliga medicinska fakulteter och högskolor skapa undervisnings- och forskningskliniker för desamma.

Nuvarande förhållanden framgå av nedanstående uppställning.

Plats	Psykiatri	Reumatologi	Radio- logi	Ftisiologi
Stockholm	a	d	a	d
Uppsala	a	e	f	a
Lund	a	b	b	b
Göteborg	c	d	c	f

a = klinik finnes, professur finnes;

b = klinik finnes, akad. lärartjänst finnes, professur saknas;

c = klinik finnes, akad. lärartjänst saknas;

d = klinik beslutad, ännu ej uppförd, akad. lärartjänst saknas;

e = klinik föreslagen och planerad, ej beslutad, akad. lärartjänst saknas;

f = klinik ännu ej närmare planerad, akad. lärartjänst saknas.

Kliniker.

Som synes av denna översikt, finnas av *önskvärda 16 undervisnings- och forskningskliniker* för närvarande 10. Av de återstående sex äro reumatologisk klinik och tuberkulosklinik vid karolinska sjukhuset i Stockholm samt reumatologisk klinik vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg beslutade av 1946 års riksdag men ännu ej uppförda, reumatologisk klinik vid Akademiska sjukhuset i Uppsala är planerad men ej beslutad samt radioterapeutisk klinik vid Akademiska sjukhuset i Uppsala och tuberkulosklinik vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg ännu ej närmare planerade.

Reumatologisk klinik vid akademiska sjukhuset i Uppsala har föreslagits av 1941 års reumatikervårdssakkunniga i deras betänkande del 1 (ej tryckt) år 1943. I enlighet med Kungl. Maj:ts direktiv äro planer och ritningar till densamma uppgjorda av dessa sakkunniga i samråd med byggnadsstyrelsen. På grund av svårlöst tomfråga har definitivt beslut om denna klinik ej fattats. Då redan mer än 6 år åtgått för utredning på denna punkt, synes det oss önskvärt, att riksdagen måtte understryka frågans stora aktualitet genom att i skrivelse till Kungl. Maj:t erinra om önskvärdheten av dess snara lösande.

Beträffande uppförandet av *radioterapeutisk klinik vid akademiska sjukhuset i Uppsala* synes utredning snarast möjligt böra slutföras. Professorn i radiologi vid Uppsala universitet Hugo Laurell uppnår pensionsåldern i slutet av 1949. Vid hans avgång synes lämplig tidpunkt föreligga att dela undervisning och forskning i röntgendiagnostik och radioterapi på skilda befattningshavare samt inrätta från varandra skilda röntgendiagnostiskt institut och radioterapeutisk klinik vid akademiska sjukhuset i Uppsala. En sådan radioterapeutisk avdelning torde icke böra påverka utformningen av ett planerat rikssjukhus för Norrland.

Beträffande uppförande av *tuberkulosklinik vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg* synes utredning snarast möjligt böra verkställas.

Professurer.

Regeln är, att undervisnings- och forskningsklinikerna vid våra medicinska fakulteter och högskolor äro ställda under chefskap av en *professor i ämnet*. Tidigare funnos flera undantag från denna regel. På grund av att statsmakterna insett den medicinska undervisningens och forskningens stora samhällseliga betydelse, ha dessa undantag under senare tid blivit allt färre. Efter det att lärartjänsten i fysikalisk diagnostik vid Uppsala universitet av 1946 års riksdag förändrades till professur i ftisiologi (tuberkuloslära), återstå för närvarande blott tre undantag från denna regel. Samtliga dessa tre tillhöra de betydelsefulla folksjukdomarnas område och utgöras av lärartjänsterna i reumatologi, i radioterapi samt i fysikalisk diagnostik (jämte tuberkuloslära) vid Lunds universitet. Som Lunds medicinska fakultet utsäger i särskild skrivelse, som bilägges, saknas f. n. motsvarighet till dessa tjänster vid övriga medicinska högskolor och fakulteter. Några särskilda skäl, att Lunds universitet skulle vara mindre betydelsefullt än övriga högskolor och universitet ur undervisnings- eller forskningssynpunkt kunna ej anföras. Ej minst med hänsyn till denna motions syftemål synes det oss önskvärt, att *dessa lärartjänster i reumatologi, i radioterapi samt i fysikalisk diagnostik (jämte tuberkuloslära) vid Lunds universitet fr. o. m. den 1 juli 1949 förändras till professurer*, samt att de nuvarande innehavarna, vilka, som av fakultetens bilagda utlåtande framgår, äro högt förtjänte forskare, därvid automatiskt böra kunna överföras i de nya tjänsterna.

Enligt nedanstående uppställning belöpa sig de årliga kostnaderna härför till kr. 2 766 för vardera eller *för alla tre sammanlagt kr. 8 298 per budgetår*.

	Professor	Lärare
Lön	8 000:—	6 000:—
avgår pensionsbidrag	927:--	693:—
	7 073:—	5 307:—
tjänstgöringspengar	4 000:—	3 000:—
provisorisk avlöningsförstärkning	132:—	132:—
dyrtidstillägg	2 184:—	2 184:—
kristillägg	2 254:80	2 254:80
provisoriskt lönetillägg	1 560:—	1 560:—
	17 203:80	14 437:80
	— 14 437:80	
skillnadsbelopp	2 766 kronor.	

Planer och ritningar till en reumatologisk klinik vid karolinska sjukhuset uppgjordes enligt Kungl. Maj:ts direktiv av 1941 års reumatikervårdssakkunniga i samråd med byggnadsstyrelsen. Definitivt beslut om dess uppförande fattades av 1946 års riksdag. Det är önskvärt, att byggnadstillstånd för kliniken snarast medges. Med medel från Konung Gustaf V:s 80-årsfond har under åren 1946—48 uppförts ett forskningsinstitut för reumatiska och andra invalidiserande folksjukdomar på karolinska institutets tomt intill den plats, där reumatologiska kliniken avses att uppföras, och har detta institut varit i verksamhet sedan maj 1948. Vid planering av såväl klinik som forskningsinstitut har förutsatts intim samorganisation mellan dem båda. Kliniken har därför planerats främst som vårdavdelning utan egna forskningslokaler eller undervisningsrum inom egen byggnad. Någon chef för forskningsinstitutet har ännu ej utsetts. Chefen för medicinska kliniken vid karolinska sjukhuset fungerar tills vidare som föreståndare även för detta institut. Någon speciell undervisning i reumatologi äger icke rum vid karolinska institutet.

Med hänsyn till undervisningens och forskningens berättigade intressen synes det önskvärt, att detta provisorium snarast möjligt avvecklas. Såväl undervisning och forskning som sjukvård synes oss fordra, att en *professur i reumatologi vid karolinska institutet* snarast möjligt inrättas. Härigenom vinnes, dels att professorn i invärtes medicin får helt ägna sig åt sina mycket omfattande uppgifter i undervisning, forskning och sjukvård inom sitt eget område, dels att reumatologien får sin egen representant, som helt kan ägna sig åt detta ämnesområde. Såsom ett led i en intensifierad kamp mot folksjukdomarna synes oss sådan åtgärd välbetänkt.

Som ett provisorium intill dess den reumatologiska kliniken färdigställts, skulle en mindre del av den stora medicinska kliniken tillfälligt kunna avdelas för reumatiska sjukdomsfall och ställas under den nye reumatologi-professorns chefskap. Provisorium av dylik art har exempelvis för närvarande ordnats för neurologiprofessorn i Lund.

Tillsättningen av en sådan professur tager avsevärd tid. På grund av föreliggande förhållanden föreslås därför, att denna professur inrättas fr. o. m. 1 juli 1950, men att tjänsten snarast efter riksdagens beslut ledigförklaras.

Kostnaderna för en sådan professurs inrättande torde enligt ovanstående beräkning komma att belasta statsverket med ett årligt belopp av ca kr. 18 000 fr. o. m. budgetåret 1950/51.

Enligt riksdagens beslut 1947 skall en medicinsk undervisningsanstalt upprättas i Göteborg, och därvarande sjukhus i lämplig utsträckning användas i dennas tjänst. Vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg finnas psykiatrisk klinik och radioterapeutisk klinik. Som följd av 1946 års riksdags beslut om utbyggnad av reumatikervården har beslut fattats om uppförande av en reumatologisk klinik vid samma sjukhus. Kompletta planer och ritningar äro uppgjorda. För uppförande fordras byggnadstillstånd. Det är önskvärt, att sådant snarast möjligt medgives. Tuberkulosklinik saknas. Det är önskvärt, att utredning rörande uppförande av en sådan snarast verkställas.

I överensstämmelse med denna motions syftemål föreslås, att vid den organisation av medicinsk undervisningsanstalt i Göteborg, som nu planeras, principiellt beslutes inrätta *professorer i psykiatri, i radioterapi, i reumatologi samt i ftisiologi (tuberkuloslära)*. Tidpunkten för resp. tjänsters inrättande får ankomma på Kungl. Maj:ts beslut i anslutning till den kliniska undervisningens påbörjande och klinikernas färdigställande.

Som av SOU 1946: 76 framgår, föreligger klart behov av en *professur i ftisiologi vid Karolinska institutet*. Ett principbeslut om inrättande av en dylik fr. o. m. den tidpunkt, den av 1946 års riksdag beslutade tuberkuloskliniken vid Karolinska sjukhuset kan förväntas bli färdigställd, och om dess ledigförklarande i så god tid dessförinnan — ca ett år — att den kan förväntas bli besatt med sin första ordinarie innehavare från början, synes oss ur denna motions syftemål önskvärt, och framlägga vi härmed förslag därom.

Övrig personell utrustning och organisation. Beträffande denna fråga hänvisas till SOU 1947: 66. I detta sammanhang vilja vi understryka vikten av att här berörda undervisnings- och forskningskliniker erhålla tillräcklig personal. Undervisning och vetenskaplig forskning löpa i annat fall risk att allt för mycket undertryckas av sjukvårdens mera rutinartade arbete.

Med hänvisning till förestående motivering få undertecknade alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta att fr. o. m. den 1 juli 1949 förändra de nuvarande lärarbefattningarna i reumatologi, i radioterapi samt i fysikalisk diagnostik vid Lunds universitet till professorer i resp. reumatologi, radioterapi samt ftisiologi;

att riksdagen måtte besluta att fr. o. m. den 1 juli 1950 inrätta en professur i reumatologi vid karolinska institutet;

att riksdagen måtte besluta att inrätta professorer i psykiatri och i radioterapi vid medicinska undervisningsanstalten i Göteborg fr. o. m. den tidpunkt, den kliniska undervisningen därstädes skall påbörjas, samt besluta att professorer i reumatologi och i ftisiologi skola inrättas från den tidpunkt, resp. undervisnings- och forskningskliniker skola förväntas börja sin verksamhet;

att riksdagen måtte besluta att inrätta en professur i ftisiologi vid karolinska institutet fr. o. m. den tidpunkt, den beslutade tuberkuloskliniken vid karolinska sjukhuset kan förväntas börja sin verksamhet;

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag om uppförande av reumatologisk klinik vid akademiska sjukhuset i Uppsala måtte, så snart erforderlig utredning i frågan verkställts, snarast föreläggas riksdagen, samt

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att utredning snarast verkställles rörande uppförande av en radioterapeutisk klinik vid akademiska sjukhuset i Uppsala samt en tuberkulosklinik vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg.

Stockholm den 12 januari 1949.

P. G. Lundgren.

Sven Em. Ohlson.

Rud. Anderberg.

Ivar Persson.

Alfr. Nilsson,

Emil Petersson.

Steneberg.

N. R. Rosenberg.

Carl Eric Ericsson.

Bilaga.

Till KONUNGEN.

Det är självfallet ett önskemål att universitetens fakulteter utgöra institutioner med högsta möjliga sakkunskap inom vetenskapsområdets alla grenar. Detta kan endast uppnås genom att samtliga mera betydande ämnesområden äro företrädade i fakulteten av vetenskapligt högt meriterade personer, som i *alla* avgöranden ha säte och stämman i fakulteten. Universitetsberedningen är inne på en liknande tankegång i sitt betänkande, del III, men medicinska fakulteten i Lund önskar beträffande vissa av sina befattningshavare gå något längre än universitetsberedningen avser.

För närvarande saknar medicinska fakulteten i Lund företrädare för så viktiga grenar av medicinen som reumatologi, radioterapi, ftisiologi och kliniska laborationer (klinisk kemi). Samtliga dessa ämnen äro både ur forsknings-, undervisnings- och sjukvårdssynpunkt av en sådan betydelse och storleksordning, att de numera blivit företrädade av ordinarie lärare i laborators klass, som helt självständigt förestå sin institution. Dessa ämnen komma med säkerhet i framtiden att representeras av professorer. Redan nu är ämnet ftisiologi företrätt av en professor vid universitetet i Uppsala och i ett av professorerna N. Svartz och A. Kristenson till medicinska högskolornas organisationskommitté avgivet yttrande (betänkande I, s. 140), framhålles ämnets stora betydelse och påyrkas att ämnet företrädes av ordinarie professor. Radioterapi är redan sedan lång tid representerad av professor vid karolinska institutet. De reumatiska sjukdomarnas oerhörda betydelse såväl för folkhälsan som forskningen har alltmera framförts och ämnet är i flera andra kulturländer företrätt av professor. De kliniska laboratorierna framstå alltmera som centrala institutioner för den kliniska forskningen och önskvärdheten av deras fristående ställning har med rätta betonats. I skrivelse till M. H. O. framhålla laboratorerna B. Josephson och B. Swedin beträffande det kemiska centrallaboratoriet vid Karolinska sjukhuset: »Med hänsyn till det stigande undervisningskravet och till den betydande vetenskapliga konsultativa verksamhet och forskningsundervisning, som är förenad med tjänsten kan det emellertid ifrågasättas huruvida den icke borde ställas på karolinska institutets stat och ändras till en professor i klinisk kemi». Frågan om professorer i klinisk kemi har också upptagits till diskussion av medicinska högskolornas organisationskommitté.

Medicinska fakulteten i Lund inser, att de här ovan nämnda medicinska disciplinerna sannolikt icke inom den närmaste framtiden komma att bli företrädade av professorer, men skulle likväl önska, att representanterna för dessa så viktiga ämnen snarast bereddes tillfälle till säte och stämman i medicinska fakulteten.

Då medicinska fakulteten hade att yttra sig över 1945 års universitetsberednings betänkande del II, framhöll fakulteten på tal om av beredningens föreslagna e. o. professorer följande:

»I detta sammanhang vill medicinska fakulteten gärna upptaga frågan om benämningen e. o. professor för vissa av sina laboratorer. Dess äro högt förtjänta vetenskapsmän, tillsatta efter akademiska befordringsgrunder. I de

fall, då en laborator självständigt förestår en specialinstitution eller en specialklinik, synes det fakulteten önskvärt, att befattningshavaren finge titeln e. o. professor samt framför allt att han finge säte och stämma i fakulteten, varigenom hans speciella vetenskapsområde bleve representerat i fakulteten. Detta skulle bidra till att göra medicinska fakulteten i Lund mera fullständig så länge flera viktiga ämnesområden ännu icke företrädas av professor såsom fallet borde vara.

Fakulteten ämnar att med stöd av de synpunkter, som 1945 års universitetsberedning framlagt beträffande e. o. professorer, hemställa om en dylik förändring av vissa nu befintliga laboraturer utan ändring i övrigt av deras tjänsteställning.»

Det är i samma angelägenhet fakulteten nu återkommer.

De institutioner vid lasarettet i Lund, som här avses, ha en storleksordning, som väl motiverat att de numera företrädas av ordinarie lärarbefattningar i laborators klass och borde sålunda med fullt skäl lika väl kunna företrädas av ordinarie professorer. Samtliga institutioner äro lika väl rustade för vetenskaplig forskning som övriga kliniska institutioner. Undervisningen är redan för närvarande betydlig, i reumatologi och fysikalisk terapi 5 kurser per år, omfattande cirka 50 deltagare och cirka 150 undervisningstimmar, i radioterapi 5 kurser årligen med cirka 50 deltagare och cirka 150 undervisningstimmar. Vid lungklimiken ges 3 kurser per år, 50—60 studerande, omfattande 144 föreläsningstimmar. Laboratorns i klinisk kemi undervisning är av grundläggande betydelse för medicinarnas kliniska utbildning och omfattar årligen 4 kurser med cirka 80 deltagare och cirka 110 föreläsningstimmar.

Universitetslärarbefattningar i motsvarande ställning saknas för närvarande inom karolinska institutet och Uppsala universitets medicinska fakultet.

Innehavarna av här ifrågakommande lärartjänster äro samtliga högt förtjänta forskare, vilkas framstående kompetens väl vitsordats vid tillsättningen av deras nuvarande tjänster. De äro alla verksamma forskare med stor produktion och rika framtidsmöjligheter.

Med hänsyn till vad som ovan anförts får fakulteten i underdånighet föreslå, att lärarbefattningarna i laborators klass i reumatologi, radioterapi, fysiologi och kliniska laborationer (klinisk kemi) vid universitetet i Lund omändras till e. o. professorer utan ändring för övrigt i fråga om tjänsteställning och att innehavarna finge säte och stämma i fakulteten liksom ordinarie professorer. Detta skulle innebära, att medicinska fakulteten i Lund bleve mera fullständig, så länge de ifrågavarande viktiga ämnesområdena icke företrädas av ordinarie professorer, vilket givetvis vore önskvärt. Den föreslagna förändringen av tjänsterna skulle icke innebära någon kostnadsökning.

Lund den 1 april 1948.

Underdånigst

Å medicinska fakultetens vägnar:

J. P. STRÖMBECK.

/ Gunnar Redstam.